15/06/2022

Ιερά Σύνοδος: Εφιστά την προσοχή για τους ψευδοπροφήτες της εποχής και καλεί σε υπακοή στους Ποιμένες

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Να μην παρασύρονται από τις φωνές των ψευδοπροφητών και να παραμείνουν πιστοί στην παράδοση της Εκκλησίας υπακούοντας στους Ποιμένες και τους Επισκόπους καλεί η Εκκλησίας της Ελλάδος.

Του Νικόλαου Ζαΐμη

Συνοδική Εγκύκλιο για να αναγνωστεί την Κυριακή με αφορμή την εορτή των Αγίων Πάντων έστειλε προς την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και τις Ιερές Μητροπόλεις η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος προκειμένου αυτή να αναγνωστεί προς το χριστεπώνυμο πλήρωμα και τον ευσεβή λαό. Την Εγκύκλιο που έχει τίτλο: "Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος και οι ψευδοπροφήτες", την υπογράφουν ο Μακαριώτατος Πρόεδρος της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος, καθώς και οι Συνοδικοί Αρχιερείς.

Διαχρονικό το φαινόμενο των ψευδοπροφητών

Στην αρχή επισημαίνεται ότι το Πανάγιο Πνεύμα είναι η πηγή της Αγιότητος και όλων των χαρισμάτων παραθέτοντας βιβλικά χωρία αλλά τη διδασκαλία των Πατέρων ενώ αναφέρονται στο φαινόμενο των ψευδοπροφητών το οποίο εμφανίζεται σε κάθε εποχή και δεν αποτελεί σημερινό πρόβλημα για την Εκκλησία. "Οι Άγιοι και θεόπτες των χαρισμάτων δεν κομπάζουν, αλλά ταπεινώνονται ακόμη μετά την θεία Επίσκεψη. Αντίθετα, οι στερούμενοι της Χάριτος είναι ψευδοπροφήτες, πλανώντες και πλανώμενοι, λύκοι βαρείς και μή φειδόμενοι των λογικών προβάτων της Εκκλησίας και διακατέχονται από πνεύμα υπερηφανείας και κενοδοξίας. Το φαινόμενο αυτό των ψευδοπροφητών υπάρχει σε κάθε εποχή", αναφέρεται.

Στη συνέχεια γίνεται αναφορά σε παραδείγματα φαινομένων ψευδοπροφητισμού από την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Ωστόσο, η Ιερά Σύνοδος κρούει τον κώδωνα του κινδύνου σε τέτοιου είδους φαινόμενα καθώς όπως σημειώνει: *"Στη σημερινή εποχή πληθαίνουν οι εντός της Εκκλησίας ψευδοπροφήτες, οι οποίοι έχουν παρασύρει έναν αριθμό πιστών και κινδυνεύουν να καταλήξουν σε σχίσμα και αίρεση"*.

"Άλλοι από αυτούς έχουν αυτοπροσδιορισθεί διδάσκαλοι και μελλοντολόγοι και ταράσσουν τους πιστούς με διάφορες κινδυνολογίες. Άλλοι παρερμηνεύουν λόγια συγχρόνων και παλαιοτέρων Αγίων και τα παρουσιάζουν σύμφωνα με το δικό τους τρόπο σκέψης. Άλλοι αναφέρονται σε ανώνυμους γέροντες και γερόντισσες που βρίσκονται εν ζωή, οι οποίοι προφητεύουν επικείμενες καταστροφές και πολέμους και αρκετές φορές μάλιστα θέτουν και συγκεκριμένες ημερομηνίες, και όταν δεν πραγματοποιηθούν, αντί να σιωπήσουν από ντροπή, δεν χάνουν τη διάθεσή τους, αλλά θέτουν εκ νέου άλλες ημερομηνίες", αναφέρεται σε άλλο σημείο της Εγκυκλίου.

“Να μείνουμε πιστοί στην παράδοση της Εκκλησίας μας”

Καταλήγοντας η Εκκλησίας της Ελλάδος εφιστά την προσοχή των πιστών της Εκκλησίας να μην παρασύρονται από “διαφόρων ειδών πλάνους και αγύρτες ψευδοπροφήτες” οι οποίοι τους αποσπούν από τον κύριο σκοπό τους, την πρόοδο στην ορθόδοξη πίστη και την πνευματική ζωή και “στρέφουν την προσοχή τους” όπως σημειώνεται “σε αρρωστημένες καταστάσεις και σε δραστηριότητες και ενασχολήσεις που δεν ωφελούν σε τίποτε”.

“Ας μείνουμε πιστοί στην παράδοση που έχουμε παραλάβει μέσα στην Εκκλησίας μας, ας αποφεύγουμε όσους αυτοαπομονώνονται και ας τιμούμε και ας υπακούμε στους Ποιμένες και Επισκόπους της Εκκλησίας μας, οι οποίοι αγρυπνούν υπέρ ημών, και ας επιδιώκουμε “τα της ειρήνης και της οικοδομής της εις αλλήλους”, για να αναπαύεται μέσα μας η Χάρη του Αγίου Πνεύματος, του Πνεύματος της Αληθείας, της Ειρήνης και της Ενότητος. Αμήν”, καταλήγει η Συνοδική Εγκύκλιος.

Ακολουθεί αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Μία ἑβδομάδα μετά τήν Ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς, κατά τήν ὁποία φανερώθηκε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο, τιμοῦμε τά γεννήματα αὐτῆς τῆς «καινῆς κτίσεως» τῆς Χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας δηλαδή, πού εἶναι ὅλοι οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, οἱ ἀληθινά Πνευματοφόροι ἄνθρωποι.

Τό Πανάγιο Πνεῦμα εἶναι ἡ πηγή τῆς Ἁγιότητος καί ὅλων τῶν χαρισμάτων. Χαρίζει τήν θεοποιό Χάρη ἀνάλογα μέ τήν πνευματική κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου «καθώς βούλεται». Κατά τούς θεοφόρους Πατέρες ἡ ἐργασία τῶν ἐντολῶν καί ἡ προσευχή εἶναι αἰτίες χορηγήσεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Κατ’ ἀναλογίαν τῆς ἐργασίας τῶν ἐντολῶν», γράφει ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Ἀσκητής, ὄχι οἱ ἀκροατές, ἀλλά οἱ ποιητές τοῦ νόμου θά γίνουν κατοικητήρια τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Κατά τήν διδασκαλία τῶν Ἁγίων, αὐτό στό ὁποῖο μποροῦμε νά μετάσχουμε δέν εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἡ ἐνέργεια. Αὐτή ἡ ἐνέργεια ὀνομάζεται θεοποιός Χάρη, Φῶς καί Πνεῦμα Θεοῦ καί ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν θέωση. Οἱ ταπεινοί γίνονται ἀποδέκτες τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Μόνον αὐτοί μποροῦν νά ἀποφανθοῦν μετά βεβαιότητος γιά τά παρόντα καί τά μέλλοντα, νά διακρίνουν ποῦ ὑπάρχει ἀλήθεια καί ποῦ τό ψεῦδος. Οἱ Ἅγιοι καί θεόπτες τῶν χαρισμάτων δέν κομπάζουν, ἀλλά ταπεινώνονται ἀκόμη περισσότερο μετά τήν θεία Ἐπίσκεψη. Ἀντίθετα, οἱ στερούμενοι τῆς Χάριτος εἶναι ψευδοπροφῆτες, πλανῶντες καί πλανώμενοι, λύκοι βαρεῖς μή φειδόμενοι τῶν λογικῶν προβάτων τῆς Ἐκκλησίας καί διακατέχονται ἀπό πνεῦμα ὑπερηφανείας καί κενοδοξίας. Τό φαινόμενο αὐτό τῶν ψευδοαγίων ὑπάρχει σέ κάθε ἐποχή.

Στήν Παλαιά Διαθήκη ὁ Θεός ἔδωσε πολλούς καί μεγάλους προφῆτες. Ὅπως παρατηρεῖ ὁ σοφός Σολομώντας, ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ κατά καιρούς μεταβαίνοντας σέ ὅσιες ψυχές κατασκευάζει φίλους Θεοῦ καί προφῆτες. Ὅμως ταυτόχρονα παρουσιάσθηκαν καί πολλοί ψευδοπροφῆτες στόν λαό τοῦ Ἰσραήλ. Ἤδη ἀπό τήν ἀρχή ὁ Κύριος προειδοποίησε τόν λαό Του γι' αὐτούς καί ἔδωσε ὡς χαρακτηριστικό σημάδι ἀναγνωρίσεώς τους τήν παρέκκλιση ἀπό τήν ἀληθινή πίστη. Οἱ ψευδοπροφῆτες δέν μιλοῦσαν «ἀπό στόματος Κυρίου», ἀλλά «ἀπό καρδίας αὐτῶν». Δέν τούς ἀπέστελλε ὁ Θεός καί αὐτοί ἔσπευδαν νά προφητεύουν, δέν λαλοῦσε πρός αὐτούς ὁ Θεός καί αὐτοί προφήτευαν. Γιά νά ἀρέσουν καί νά γίνουν ἀποδεκτοί χρησιμοποιοῦσαν τήν κολακεία. Ἐνῶ ἔβλεπαν ὅτι ὁ λαός εἶχε ἀπωθήσει τόν λόγο τοῦ Κυρίου, τοῦ προφήτευαν ὅτι θά ἀπολαμβάνει πραγματική εἰρήνη. Ἀποτέλεσμα ἦταν νά ἐξαπατοῦν τόν λαό μέ τίς ψευδεῖς προφητεῖες τους καί νά τόν ὁδηγοῦν στήν καταστροφή. Γι' αὐτό στό τέλος καταντροπιάζονταν, γίνονταν καταγέλαστοι καί ἔπεφταν σέ τέλεια καταφρόνηση καί ἀνυποληψία ἀπό τόν λαό. Ἐμφανίζονταν «ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις». Δηλαδή ὅπως οἱ ἀλεποῦδες ἀγαποῦν νά κυκλοφοροῦν σέ ἔρημα μέρη, ἔτσι καί οἱ ψευδοπροφῆτες ἐμφανίζονταν κατ' ἐξοχήν σέ ἐποχές κατά τίς ὁποῖες ὁ λαός λόγῳ τῆς ἀσέβειας καί τῆς ἁμαρτίας εἶχε ἐρημωθεῖ ἀπό τήν θεία Χάρη καί προστασία.

Στήν Καινή Διαθήκη ὁμοίως «πολλοί ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τόν κόσμον». Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἤδη ἀπό τήν ἀρχή τοῦ κηρύγματός Του, στήν ἐπί τοῦ Ὄρους Ὁμιλία, ἐφιστᾶ τήν προσοχή τῶν πιστῶν ἀναφορικά μέ τούς ψευδοπροφῆτες, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται πρός αὐτούς μέ ἐνδύματα προβάτων, ἀλλά ἀπό μέσα εἶναι ἅρπαγες λύκοι. Τά ἁμαρτωλά ἔργα τους ἀποτελοῦν τρανές ἀποδείξεις ὅτι δέν εἶναι δοχεῖα τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα ὁ Χριστός ἔχει προφητεύσει ὅτι ὅσο θά περνοῦν τά χρόνια καί θά πληθαίνει ἡ ἀνομία, θά αὐξάνονται οἱ ψευδοπροφῆτες καί πολλούς θά παρασύρουν στίς πλάνες τους. Χαρακτηριστικό τους γνώρισμα εἶναι νά δημιουργοῦν στήν Ἐκκλησία διχοστασίες καί σκάνδαλα, νά ἐνεργοῦν ἀντίθετα πρός τήν διδαχή τῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, νά μήν ὑπηρετοῦν τόν Κύριο, ἀλλά τά προσωπικά τους συμφέροντα καί νά χρησιμοποιοῦν τά κολακευτικά καί εὐγενικά λόγια γιά νά ἐξαπατήσουν τίς καρδιές τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων. Μέ ἕνα λόγο οἱ ψευδοπροφῆτες καί ὅλοι γενικά οἱ πλανεμένοι ἄνθρωποι εἶναι τά ζιζάνια πού φύτευσε ὁ διάβολος στόν ἀγρό τοῦ Κυρίου γιά νά μήν τελεσφορήσει τό ἔργο τῆς θείας Οἰκονομίας γιά τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Στήν σημερινή ἐποχή πλήθυναν οἱ ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ψευδοπροφῆτες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν παρασύρει ἕναν ἀριθμό πιστῶν καί κινδυνεύουν νά καταλήξουν σέ σχίσμα ἤ αἵρεση. Ἄλλοι ἀπό αὐτούς ἔχουν αὐτοδιορισθεῖ διδάσκαλοι καί μελλοντολόγοι καί ταράσσουν τούς πιστούς μέ διάφορες κινδυνολογίες. Ἄλλοι παρερμηνεύουν λόγια

συγχρόνων ἤ καί παλαιοτέρων Ἁγίων καί τά παρουσιάζουν σύμφωνα μέ τόν δικό τους τρόπο σκέψης. Ἄλλοι ἀναφέρονται σέ ἀνώνυμους γέροντες ἤ γερόντισσες πού βρίσκονται ἐν ζωῇ, οἱ ὁποῖοι προφητεύουν ἐπικείμενες καταστροφές καί πολέμους καί ἀρκετές φορές μάλιστα θέτουν καί συγκεκριμένες ἡμερομηνίες, καί ὅταν δέν πραγματοποιηθοῦν, ἀντί νά σιωπήσουν ἀπό ντροπή, δέν χάνουν τήν διάθεσή τους, ἀλλά θέτουν ἐκ νέου ἄλλες ἡμερομηνίες. Ἄλλοι ἐπίσης ἐμφανίζουν ἱερά ἀντικείμενα πού δακρύζουν, αἱμορροοῦν καί παρουσιάζουν διάφορα ἄλλα ἔκτακτα καί θαυμαστά φαινόμενα. Ἀσφαλῶς ἡ Ἐκκλησία ἀναμφισβήτητα ἀποδέχεται καί τά ἅγια ἀντικείμενα καί τίς ἅγιες Εἰκόνες καί τήν ἐκδήλωση ποικίλων φαινομένων τῆς θείας Χάριτος διά μέσου αὐτῶν, ὅμως χρειάζεται ἐπίσης πολλή προσοχή καί διάκριση, ἰδίως στήν ἐποχή μας, στήν ὁποία, μέ τήν κυριαρχία τοῦ διαδικτύου, τέτοιες καταστάσεις προβάλλονται ταχύτατα καί γίνονται ἀμέσως γνωστές. Ὁ μεγάλος Ἅγιος καί προφήτης τῶν ἡμερῶν μας, ὁ γέροντας Πορφύριος, παρατηροῦσε ὅτι «αὐτά τά σημεῖα... δέν εἶναι ὅλα θεϊκά. Μερικά ἀπ' αὐτά τά προκαλεῖ ὁ διάβολος μέσῳ τῶν ἀνθρώπων. Χρειάζεται προσοχή». Γι' αὐτό εἶναι ἀνάγκη νά εἴμαστε πολύ προσεκτικοί σέ ἀνάλογες περιπτώσεις, μήπως πίσω ἀπό αὐτές δέν βρίσκεται τό χέρι τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ὁ πονηρός καί ἄνθρωποι πού διακατέχονται ἀπό πνεῦμα πλάνης καί διάθεση αὐτοπροβολῆς, αὐτόκλητοι σωτῆρες, πού δέν ὑπηρετοῦν τό θεῖο θέλημα, ἀλλά τό ἴδιον συμφέρον.

Ἔχοντας αὐτά ὑπ' ὄψιν ἐφιστοῦμε τήν προσοχή τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας· νά μήν παρασύρονται ἀπό τούς διαφόρων εἰδῶν πλάνους καί ἀγύρτες καί ψευδοπροφῆτες, οἱ ὁποῖοι τούς ἀποσποῦν ἀπό τόν κύριο σκοπό τους, τήν πρόοδο στήν ὀρθόδοξη πίστη καί τήν πνευματική ζωή, καί στρέφουν τήν προσοχή τους σέ ἀρρωστημένες καταστάσεις καί σέ δραστηριότητες καί ἐνασχολήσεις πού δέν ὠφελοῦν σέ τίποτε, ἀλλά μᾶλλον προξενοῦν θόρυβο καί ταραχή καί σκανδαλισμό καί σχίσιμο τοῦ ἀρράφου χιτῶνος τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή τοῦ Χριστοῦ.

Ἄς μένουμε πιστοί στήν παράδοση πού ἔχουμε παραλάβει μέσα στήν Ἐκκλησία μας, ἄς ἀποφεύγουμε ὅσους αὐτοαπομονώνονται καί ἄς τιμοῦμε καί ὑπακοῦμε στούς Ποιμένες καί Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἀγρυπνοῦν ὑπέρ ἡμῶν, καί ἄς ἐπιδιώκουμε πρό πάντων «τά τῆς εἰρήνης καί τά τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους», γιά νά ἀναπαύεται μέσα μας ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀληθείας, τῆς Εἰρήνης καί τῆς Ἑνότητος. Ἀμήν.

Μέ πατρικές εὐχές καί ἀγάπη

† Ὁ Ἀθηνῶν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος
† Ὁ Σάμου καί Ἰκαρίας Εὐσέβιος
† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας Θεόκλητος

† Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
† Ὁ Σερρῶν καί Νιγρίτης Θεολόγος
† Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
† Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας Ἰωήλ
† Ὁ Ἀργολίδος Νεκτάριος
† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων Τιμόθεος
† Ὁ Μεγάρων καί Σαλαμῖνος Κωνσταντῖνος
† Ὁ Κεφαλληνίας Δημήτριος
† Ὁ Τρίκκης καί Σταγῶν Χρυσόστομος
† Ὁ Καρπενησίου Γεώργιος
Ὁ Ἀρχιγραμματεύς
† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

Ἀκριβές Ἀντίγραφον
Ὁ Ἀρχιγραμματεύς

† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις: Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθῆναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 2967
Αριθ.
Διακρ. 1163

Ἀθήνησι τῇ 14ῃ Ἰουνίου 2022

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3060

Πρός
τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί οἱ ψευδοπροφῆτες»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μία ἑβδομάδα μετά τήν Ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς, κατά τήν ὁποία φανερώθηκε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο, τιμοῦμε τά γεννήματα αὐτῆς τῆς «καινῆς κτίσεως» τῆς Χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας δηλαδή, πού εἶναι ὅλοι οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, οἱ ἀληθινά Πνευματοφόροι ἄνθρωποι.

Τό Πανάγιο Πνεῦμα εἶναι ἡ πηγή τῆς Ἁγιότητος καί ὅλων τῶν χαρισμάτων. Χαρίζει τήν θεοποιό Χάρη ἀνάλογα μέ τήν πνευματική κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου «*καθώς βούλεται*»[1]. Κατά τούς θεοφόρους Πατέρες ἡ ἐργασία τῶν ἐντολῶν καί ἡ προσευχή εἶναι αἰτίες χορηγήσεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «*Κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐργασίας τῶν ἐντολῶν*», γράφει ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Ἀσκητής, ὄχι οἱ ἀκροατές, ἀλλά οἱ ποιητές τοῦ νόμου θά γίνουν κατοικητήρια τοῦ Παναγίου Πνεύματος[2]. Κατά τήν διδασκαλία τῶν Ἁγίων, αὐτό στό ὁποῖο μποροῦμε νά μετάσχουμε δέν εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἡ ἐνέργεια. Αὐτή

[1] Α' Κορ. 12, 11
[2] Πρβλ. Ρωμ. 2, 13

ἡ ἐνέργεια ὀνομάζεται θεοποιός Χάρη, Φῶς καί Πνεῦμα Θεοῦ καί ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν θέωση[3]. Οἱ ταπεινοί γίνονται ἀποδέκτες τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Μόνον αὐτοί μποροῦν νά ἀποφανθοῦν μετά βεβαιότητος γιά τά παρόντα καί τά μέλλοντα, νά διακρίνουν ποῦ ὑπάρχει ἀλήθεια καί ποῦ τό ψεῦδος. Οἱ Ἅγιοι καί θεόπτες τῶν χαρισμάτων δέν κομπάζουν, ἀλλά ταπεινώνονται ἀκόμη περισσότερο μετά τήν θεία Ἐπίσκεψη. Ἀντίθετα, οἱ στερούμενοι τῆς Χάριτος εἶναι ψευδοπροφῆτες, πλανῶντες καί πλανώμενοι, λύκοι βαρεῖς μή φειδόμενοι τῶν λογικῶν προβάτων τῆς Ἐκκλησίας καί διακατέχονται ἀπό πνεῦμα ὑπερηφανείας καί κενοδοξίας. Τό φαινόμενο αὐτό τῶν ψευδοαγίων ὑπάρχει σέ κάθε ἐποχή.

Στήν Παλαιά Διαθήκη ὁ Θεός ἔδωσε πολλούς καί μεγάλους προφῆτες. Ὅπως παρατηρεῖ ὁ σοφός Σολομώντας, ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ κατά καιρούς μεταβαίνοντας σέ ὅσιες ψυχές κατασκευάζει φίλους Θεοῦ καί προφῆτες[4]. Ὅμως ταυτόχρονα παρουσιάσθηκαν καί πολλοί ψευδοπροφῆτες στόν λαό τοῦ Ἰσραήλ[5]. Ἤδη ἀπό τήν ἀρχή ὁ Κύριος προειδοποίησε τόν λαό Του γι' αὐτούς καί ἔδωσε ὡς χαρακτηριστικό σημάδι ἀναγνωρίσεώς τους τήν παρέκκλιση ἀπό τήν ἀληθινή πίστη[6]. Οἱ ψευδοπροφῆτες δέν μιλοῦσαν «*ἀπό στόματος Κυρίου*»[7], ἀλλά «*ἀπό καρδίας αὐτῶν*»[8]. Δέν τούς ἀπέστελλε ὁ Θεός καί αὐτοί ἔσπευδαν νά προφητεύουν, δέν λαλοῦσε πρός αὐτούς ὁ Θεός καί αὐτοί προφήτευαν[9]. Γιά νά ἀρέσουν καί νά γίνουν ἀποδεκτοί χρησιμοποιοῦσαν τήν κολακεία. Ἐνῶ ἔβλεπαν ὅτι ὁ λαός εἶχε ἀπωθήσει τόν λόγο τοῦ Κυρίου, τοῦ προφήτευαν ὅτι θά ἀπολαμβάνει πραγματική εἰρήνη[10]. Ἀποτέλεσμα ἦταν νά ἐξαπατοῦν τόν λαό μέ τίς ψευδεῖς προφητεῖες τους καί νά τόν ὁδηγοῦν στήν καταστροφή[11]. Γι' αὐτό στό τέλος καταντροπιάζονταν, γίνονταν καταγέλαστοι καί ἔπεφταν σέ τέλεια καταφρόνηση καί ἀνυπο-

---

[3] Γρηγόριος Παλαμᾶς, *Ὑπέρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων*
[4] Σοφ. Σολ. 7, 27
[5] Βλ. Β' Πέτρ. 2, 1
[6] Βλ. Δευτ. 13, 2 κ.ἑ. καί 18, 20 κ.ἑ.
[7] Ἱερ. 23, 16
[8] δ.π.
[9] Ἱερ. 23, 21
[10] Βλ. Ἱερ. 23, 17
[11] Βλ. Ἰεζ. 13, 6-7 καί Μιχ. 3, 5 κ.ἑ.

ληψία ἀπό τόν λαό[12]. Ἐμφανίζονταν «ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις»[13]. Δηλαδή ὅπως οἱ ἀλεποῦδες ἀγαποῦν νά κυκλοφοροῦν σέ ἔρημα μέρη, ἔτσι καί οἱ ψευδοπροφῆτες ἐμφανίζονταν κατ' ἐξοχήν σέ ἐποχές κατά τίς ὁποῖες ὁ λαός λόγῳ τῆς ἀσέβειας καί τῆς ἁμαρτίας εἶχε ἐρημωθεῖ ἀπό τήν θεία Χάρη καί προστασία.

Στήν Καινή Διαθήκη ὁμοίως «*πολλοί ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τόν κόσμον*»[14]. Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἤδη ἀπό τήν ἀρχή τοῦ κηρύγματός Του, στήν ἐπί τοῦ Ὄρους Ὁμιλία, ἐφιστᾶ τήν προσοχή τῶν πιστῶν ἀναφορικά μέ τούς ψευδοπροφῆτες, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται πρός αὐτούς μέ ἐνδύματα προβάτων, ἀλλά ἀπό μέσα εἶναι ἅρπαγες λύκοι[15]. Τά ἁμαρτωλά ἔργα τους ἀποτελοῦν τρανές ἀποδείξεις ὅτι δέν εἶναι δοχεῖα τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ[16]. Μάλιστα ὁ Χριστός ἔχει προφητεύσει ὅτι ὅσο θά περνοῦν τά χρόνια καί θά πληθαίνει ἡ ἀνομία, θά αὐξάνονται οἱ ψευδοπροφῆτες καί πολλούς θά παρασύρουν στίς πλάνες τους[17]. Χαρακτηριστικό τους γνώρισμα εἶναι νά δημιουργοῦν στήν Ἐκκλησία διχοστασίες καί σκάνδαλα, νά ἐνεργοῦν ἀντίθετα πρός τήν διδαχή τῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, νά μήν ὑπηρετοῦν τόν Κύριο, ἀλλά τά προσωπικά τους συμφέροντα καί νά χρησιμοποιοῦν τά κολακευτικά καί εὐγενικά λόγια γιά νά ἐξαπατήσουν τίς καρδιές τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων[18]. Μέ ἕνα λόγο οἱ ψευδοπροφῆτες καί ὅλοι γενικά οἱ πλανεμένοι ἄνθρωποι εἶναι τά ζιζάνια πού φύτευσε ὁ διάβολος στόν ἀγρό τοῦ Κυρίου γιά νά μήν τελεσφορήσει τό ἔργο τῆς θείας Οἰκονομίας γιά τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων[19].

Στήν σημερινή ἐποχή πλήθυναν οἱ ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ψευδοπροφῆτες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν παρασύρει ἕναν ἀριθμό πιστῶν καί κινδυνεύουν νά καταλήξουν σέ σχίσμα ἤ αἵρεση. Ἄλλοι ἀπό αὐτούς ἔχουν αὐτοδιορισθεῖ διδάσκαλοι καί μελλοντολόγοι καί ταράσσουν τούς πιστούς μέ διάφορες κινδυνολογίες. Ἄλλοι παρερμηνεύουν λόγια συγχρόνων ἤ καί παλαιοτέρων

---

[12] Βλ. Μιχ. 3, 7 καί Ἰεζ. 13, 9
[13] Ἰεζ. 13, 4
[14] Α' Ἰω. 4, 1
[15] Μθ. 7, 15
[16] Βλ. Μθ. 7, 16
[17] Μθ. 24, 11-12
[18] Βλ. Ρωμ. 16, 17-18
[19] Βλ. Ἰω. Χρυσοστόμου, *Εἰς τόν πλησίσιον καί τόν Λάζαρον*, Λόγος 4ος, PG 48, 1010

Ἁγίων καί τά παρουσιάζουν σύμφωνα μέ τόν δικό τους τρόπο σκέψης. Ἄλλοι ἀναφέρονται σέ ἀνώνυμους γέροντες ἤ γερόντισσες πού βρίσκονται ἐν ζωῇ, οἱ ὁποῖοι προφητεύουν ἐπικείμενες καταστροφές καί πολέμους καί ἀρκετές φορές μάλιστα θέτουν καί συγκεκριμένες ἡμερομηνίες, καί ὅταν δέν πραγματοποιηθοῦν, ἀντί νά σιωπήσουν ἀπό ντροπή, δέν χάνουν τήν διάθεσή τους, ἀλλά θέτουν ἐκ νέου ἄλλες ἡμερομηνίες. Ἄλλοι ἐπίσης ἐμφανίζουν ἱερά ἀντικείμενα πού δακρύζουν, αἱμορροοῦν καί παρουσιάζουν διάφορα ἄλλα ἔκτακτα καί θαυμαστά φαινόμενα. Ἀσφαλῶς ἡ Ἐκκλησία ἀναμφισβήτητα ἀποδέχεται καί τά ἅγια ἀντικείμενα καί τίς ἁγιες Εἰκόνες καί τήν ἐκδήλωση ποικίλων φαινομένων τῆς θείας Χάριτος διά μέσου αὐτῶν, ὅμως χρειάζεται ἐπίσης πολλή προσοχή καί διάκριση, ἰδίως στήν ἐποχή μας, στήν ὁποία, μέ τήν κυριαρχία τοῦ διαδικτύου, τέτοιες καταστάσεις προβάλλονται ταχύτατα καί γίνονται ἀμέσως γνωστές. Ὁ μεγάλος Ἅγιος καί προφήτης τῶν ἡμερῶν μας, ὁ γέροντας Πορφύριος, παρατηροῦσε ὅτι «*αὐτά τά σημεῖα... δέν εἶναι ὅλα θεϊκά. Μερικά ἀπ' αὐτά τά προκαλεῖ ὁ διάβολος μέσω τῶν ἀνθρώπων. Χρειάζεται προσοχή*»[20]. Γι' αὐτό εἶναι ἀνάγκη νά εἴμαστε πολύ προσεκτικοί σέ ἀνάλογες περιπτώσεις, μήπως πίσω ἀπό αὐτές δέν βρίσκεται τό χέρι τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ὁ πονηρός καί ἄνθρωποι πού διακατέχονται ἀπό πνεῦμα πλάνης καί διάθεση αὐτοπροβολῆς, αὐτόκλητοι σωτῆρες, πού δέν ὑπηρετοῦν τό θεῖο θέλημα, ἀλλά τό ἴδιον συμφέρον.

Ἔχοντας αὐτά ὑπ' ὄψιν ἐφιστοῦμε τήν προσοχή τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας· νά μήν παρασύρονται ἀπό τούς διαφόρων εἰδῶν πλάνους καί ἀγύρτες καί ψευδοπροφῆτες, οἱ ὁποῖοι τούς ἀποσποῦν ἀπό τόν κύριο σκοπό τους, τήν πρόοδο στήν ὀρθόδοξη πίστη καί τήν πνευματική ζωή, καί στρέφουν τήν προσοχή τους σέ ἀρρωστημένες καταστάσεις καί σέ δραστηριότητες καί ἐνασχολήσεις πού δέν ὠφελοῦν σέ τίποτε, ἀλλά μᾶλλον προξενοῦν θόρυβο καί ταραχή καί σκανδαλισμό καί σχίσιμο τοῦ ἀῤῥάφου χιτῶνος τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή τοῦ Χριστοῦ.

Ἄς μένουμε πιστοί στήν παράδοση πού ἔχουμε παραλάβει μέσα στήν Ἐκκλησία μας, ἄς ἀποφεύγουμε ὅσους αὐτοαπομονώνονται καί ἄς τιμοῦμε καί ὑπακοῦμε στούς Ποιμένες καί

---

[20] Ἅγιος νά *μέ ἀκούσει*, Ἱ. Μ. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, Μήλεσι Ἀντικῆς, σ. 65

Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἀγρυπνοῦν ὑπέρ ἡμῶν, καί ἄς ἐπιδιώκουμε πρό πάντων «*τά τῆς εἰρήνης καί τά τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους*»[21], γιά νά ἀναπαύεται μέσα μας ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀληθείας, τῆς Εἰρήνης καί τῆς Ἑνότητος. Ἀμήν.

Μέ πατρικές εὐχές καί ἀγάπη

† Ὁ Ἀθηνῶν **ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**, Πρόεδρος
† Ὁ Σάμου καί Ἰκαρίας Εὐσέβιος
† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας Θεόκλητος
† Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
† Ὁ Σερρῶν καί Νιγρίτης Θεολόγος
† Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
† Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας Ἰωήλ
† Ὁ Ἀργολίδος Νεκτάριος
† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων Τιμόθεος
† Ὁ Μεγάρων καί Σαλαμῖνος Κωνσταντῖνος
† Ὁ Κεφαλληνίας Δημήτριος
† Ὁ Τρίκκης καί Σταγῶν Χρυσόστομος
† Ὁ Καρπενησίου Γεώργιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεύς
† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

Ἀκριβές Ἀντίγραφον
Ὁ Ἀρχιγραμματεύς
† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

[21] Ρωμ. 14, 19

Φωτογραφία αρχείου Χρήστος Μπόνης